

MYŠLENKY NA MĚSÍC ČERVENEC

JERZY ZIELINSKI DUCHOVNÍ BOJ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2011

1. Každý člověk je Boží chrám, který má své pilíře, o které se celá stavba opírá. Tyto pilíře symbolizují snahu o pokoru, trpělivost, čisté srdce, tedy postoje, které jsou důležité pro kvalitu a intenzitu duchovního života.
2. Bojištěm zápasu se satanem není nějaké konkrétní místo ve hmotném světě okolo nás, nýbrž prostor lidského ducha. Právě ten leží v centru zájmu našeho protivníka.
3. Snaha trpělivě milovat sebe samého je jedním z nejdůležitějších životních úkolů, protože Pán Ježíš nám dal přikázání, abychom milovali bližního jako sebe samého.
4. Padlý anděl usiluje o to, aby se člověku nedostalo za dědictví věčného štěstí, o které se on sám připravil. Proto svádí zuřivý zápas o každou lidskou duši a o každé lidské tělo.
5. Bez trpělivosti se nedokážeme pohybovat ani ve světě lidského ducha. Konání dobra je totiž vždycky provázeno překážkami a obtížemi.
6. Satanův úděl je pevně určený – je to bytost navěky poražená, přesto má k dispozici krátký čas existence tohoto časného světa, aby bojoval proti lidstvu. My ovšem máme jen tento jeden život, a proto musíme vést svůj boj vážně, abychom jej neprohráli.
7. Většina prohraných bitev patří mezi ty, které jsme sváděli sami se sebou, protože jsme neprokázali dost trpělivosti s vlastní slabostí či s vlastním opakovaným poklesekem, o němž jsme se domnívali, že už dávno patří minulosti.
8. Církev nás učí, že to, co brání Bohu odpustit satanovi jeho hřích, není nedostatek nekonečného Božího milosrdenství, nýbrž satanovo svobodné rozhodnutí, které učinil jednou pro vždycky.
9. Nedokážeme-li být trpěliví sami se sebou, nebudeme mít trpělivost ani s bližními.
10. Dbejme na řád ve svém životě. Všechno co máme: lásku, schopnosti, hmotné statky, milující blízké, to všechno vždycky vztahujeme k Bohu, protože on je skutečným dárce všech těchto darů.
11. Naučíme-li se moudře snášet vlastní slabost, nepohorší nás ani hřích našich bližních.
12. Každý, kdo bere na lehkou váhu nedocenitelnou Ježíšovu pomoc, kterou Pán nabízí ve svátosti pokání a eucharistie, dříve nebo později nutně padne.
13. Každá lež, jakou člověk vypustí z úst, koření tajemným způsobem v satanově prolhanosti.

14. Satan obžalovává i jednoho člověka před druhým a ničí tak jednotu lidských společenství. Postačí, aby zasel zrníčko nedůvěry. Zbytek už dokoná člověk sám.
15. Nikdy se do boje se zlem nepouštějme na vlastní pěst. Vždycky do něj člověk musí vstupovat s Ježíšem Kristem, s jeho Matkou a ve společenství církve.
16. Pokora znamená svatost. Objevuje se ve chvíli, kdy v srdci uznáme a životem potvrdíme, že Bůh je vším, že od něho dostáváme veškeré dobro.
17. Víte, kdy nám zlí duchové nahánějí strach? Když se trápíme starostmi o počty, o rozkoše a o bohatství světa... tehdy jim dáváme do rukou zbraně, kterými bychom se mohli proti nim bránit.
18. Satan může smrtelně zranit pouze toho, kdo na sobě nepracuje a kdo mu sám vkládá do rukou zbraň tím, že podléhá vlastní žádostivosti.
19. Nezapomínejme na to, že máme anděla strážce. Je to náš ochránce. Často se mu svěřujeme, protože on bojuje proti satanovi po našem boku.
20. Satan se nemůže vkrást do naší duše a pokoušet nás odtud. Musí vždycky využít nějakých vnějších nástrojů. Těmi jsou naše smysly, představivost a paměť.
21. Schopnost přiznat si, že vyslechnutá kritika nebo i výčitka je skutečně opodstatněná, nám zajišťuje velikou vnitřní svobodu.
22. Zralé ovoce se nesklízí na jaře, protože všechno má svůj čas.
23. Bůh nás nenechává v zápasu se satanem samotné. Osobně nám stojí po boku a činí tak nesmírně výmluvně prostřednictvím té, která drtí hlavu hada mocí své pokory.
24. Jenom kdo dokáže opravdu milovat, je trpělivý. Trpělivost člověka má svůj zdroj v trpělivosti Boha samého.
25. Ježíš nás vede ke zkušenosti, že nás i přes naši bídu nesmírně miluje.
26. Naše postoje nikdy nesmí určovat lehkomyšlnost, nedostatek úsilí, lhostejnost a lenost. Mana nám nepadne z nebe sama. Musíme po ní vztáhnout ruku.
27. Satanova pokušení mohou člověku dokonce posloužit, protože když člověk moudře prožívá svůj duchovní boj, vychází z něj rozvážnější a horlivější v modlitbě i v jednání.
28. Sám bez sebe nemohu nic, a mám-li co dobrého, mám to od Boha. Skutečně můj je jenom hřích.
29. Žijeme-li den co den s Ježíšem, on nám dává svou moc, abychom dokázali být laskaví a abychom dokázali odpouštět všem, kteří nás někdy i po dlouhou dobu vystavovali zkouškám.
30. Tam, kde je Bůh, je i poznání a moudrost.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**